

for Enkeltpersoner derimod i Retning af at skærpe den mest mulig.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Benzon) mente ikke, at der i Virkeligheden var Grund til at sætte Selskaberne i Skat til Staten. Saa vidt jeg forstod den ærede Ordfører, gav han halvsvejs denne Tanke sin Tilslutning; men jeg haaber dog, det var en Misforstaaelse. Den højtærede Finansminister sagde nemlig, at han med Hensyn til Aktieselskabers Skattepligt kunde slutte sig til det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds, hvis Tinget kunde, og den ærede Ordfører sagde saa, at han kunde slutte sig til Finansministeren, men jeg antager alligevel ikke, at det var Meningen, at det gjaldt dette Punkt (*Ordføreren* [Thomas Larsen]: Nej). Det glæder mig.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds mener, at der er god Grund eller i alt Fald adskillig Grund til at sætte Selskaber i Skat til Kommunen, fordi Selskaber nyde godt af Kommunens Goder. Men naar det er en Grund til at sætte dem i Skat til Kommunen, at de nyde godt af Kommunens Goder, saa forekommer det mig, at der ogsaa er Grund til at sætte dem i Skat til Staten, da de jo ogsaa nyde godt af Statens Goder. Selskaberne ere jo dog selvstændige juridiske Personer, og allerede dette og den Omstændighed, at de nyde godt af Statens Goder, forekommer mig fuldt ud at motivere deres Skattepligt, og derfor forekommer det mig heller ikke, at der er Spor af Grund til at fritage Selskaber for Skat af den Del af Indtægten, som hidrører fra Virksomhed i Udlandet, naar man lader Enkeltpersoner svare Skat af deres fulde Indtægt.

Det ærede Medlem for Hurup mente, at der var særlig Grund til at komme ind paa denne Lempelse af Hensyn til Skibsrederne. Ja, det kan jeg nu ikke se. For det første har det ærede Medlem for Æbeløft (Neergaard) utvivlsomt Ret i, at det er meget vanskeligt for Selskaberne at opgøre, hvilken Del af Indtægten der hidrører fra Virksomhed i Udlandet, og hvilken Del der hidrører fra Virksomhed i Indlandet. Og selv om de opgøre deres Balance i den bedste Tro, er det dog ikke usandsynligt, at der ofte kan opstaa Tvivl, om Balancen alligevel er rigtig, og det er meget uheldigt at etablere et saadant Forhold, naar man kan undgaa det. Men naar det ærede Medlem for Hurup særlig mente, at det var urigtigt at lade Selskaberne svare Skat af Indtægter, der flød af deres Virksomhed

i Udlandet, af Hensyn til Skibsrederne, saa kan jeg dog ikke se det. Nu er Forholdet dette, at er der to Skibsredere, der hver for sig drive Rederivirksomhed i Udlandet, skulle de, saa længe de drive den som private Personer, svare fuld Skat af den Indtægt, de have deraf, men saa snart de slutte sig sammen og danne et Selskab, saa bliver Selskabet fri. Jeg kan ikke se, det er berettiget. Naar man etablerer saadanne Forhold, vil det føre til, at det laves til Selskaber alt sammen. Jeg kan saaledes fremdeles ikke se tilstrækkelig Grund til at fritage Selskaber for Skat af den Del af deres Indtægt, der hidrører fra Virksomhed i Udlandet. At man fritager dem for Formueskat, sagde jeg før, at jeg kunde gaa med til, skønt jeg synes i Grunden, det er neppe nok, det kan fyldestgørende motiveres.

N. Andersen: Jeg har næret nogen Tvivl om, hvorvidt den højtærede Formand vilde tillade en fortsat Diskussion om Aktieselskabers Fritagelse for Beskatning paa Grund af, at de paagældende Forslag jo ere tagne tilbage; men da den højtærede Formand har tilladt det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) at fremsætte de Ytringer, han fremsatte, haaber jeg at faa Lov til blot at svare to Ord paa dem. Det er nemlig en fuldstændig Misforstaaelse af Forholdene, naar det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds for et Øjeblik siden, hvis jeg ikke tager fejl, sagde følgende: Naar en enkelt Mand driver Skibsfartsvirksomhed i Udlandet, skal han beskattes af den Indtægt, han derved oppebærer, men saa snart nogle flere slaa sig sammen om at drive en lignende Virksomhed, ere de skattefri. Det er jo fuldstændig forkert, det er saa urigtigt, som tænkes kan, thi hver enkelt af disse, der slaa sig sammen, er jo skattepligtig hver for sig af den Del af Indtægten, der tilfalder de paagældende. Forholdet er ganske aldeles ens for de paagældende Parthavere og for den enkelte; de ere fuldstændig ens stillede. Men Uensartetheden fremkommer først derved, at man først lægger en Ekstraskat paa de Personer, som have slaaet sig sammen for at drive Virksomhed i Forening, og bagefter tager den fulde Skat af dem hver for sig. Det er en Dobbeltbeskatning, og den kan aldrig være andet end uretfærdig, det maa det ærede Medlem være saa elskværdig at give mig Ret i. Ej heller kan jeg være enig med det ærede Medlem i, at der